

Bácskeresztúr, 1907. december 24. – Budapest, 1985. május 12.

Értelmiségi családban született, apja orvos volt. 1932-ben a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetemen általános orvosi oklevelet szerzett. 1928-tól a Pázmány Péter Tudományegyetem Élet- és Kórvegytani Intézetében gyakornok, biokémikus, egyetemi tanársegéd, 1933–1940 egyúttal a budapesti Szövetség utcai Kórház Belgyógyászati Osztálya gyakornoka, majd Budapesten magánrendelő-intézetének a vezetője. 1932-ben került kapcsolatba az illegális kommunista párttal, párttag lett, bekapcsolódott a Vörös Segély tevékenységébe. 1940–1944-ben a Munkás Testedző Egyesület orvosa, majd 1945-ig munkaszolgálaton vett részt. 1945. január-áprilisban az Orvos- szakszervezet titkára, 1953-ig a Népjóléti Minisztérium illetve az Egészségügyi Minisztérium III. főosztály egészségügyi főcsoport vezető-helyettese, 1953–1957-ben miniszterhelyettes, majd 1963-ig a miniszter első helyettese. A BOTE, illetve a SOTE Egészségügyi Szervezési Intézet tanszékvezető és intézetigazgató egyetemi tanára 1960-1978-ban, egyúttal az Országos Vérellátó Szolgálat, ill. 1964–1978-ban az Országos Hematológiai és Vértranszfúziós Intézet főigazgatója. Az MTA tagjává 1985-ben választották meg. 1945-ben a Magyar Kommunista Párt tagja volt, később az MDP, majd az MSZMP tagja volt; egy évig pártiskolába járt.